

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

NAR HJERTET STAAR I BRAND

PROGRAMMER CREDITS MM.

Biograf *Theatret*

Vimmelskiftet 47

PROGRAM

Billetten gælder kun til en Forestilling bestaa-

ende af samtlige Programmets Numre

For hver paabegyndt ny Forestilling maa ny

Billet løses

Ret til Forandringer i Programmet forbeholdes.

Eftertryk forbydes.

Det grafiske Institut, Brolæggerstr. 11, Kbhvn. K.

Naar Hjertet staar i Brand.

Dansk Lystspil.

I Hovedrollerne: d'Herrer *Fr. Buch* og *Carl Alstrup*.

De to Brødre, Aage og Max Holm, har besluttet sig til at slaa sig ned ved et Badested, kun for en 14 Dages Tid, og i den Anledning sætter de Huset paa den anden Ende, inden de kommer vel afsted.

Ladet med godt Humør og gode Forsætter ankommer de til et smukt og billigt Badested, hvor de straks dumper ned i en Kreds af glade Mennesker.

Badstedets ukronede Dronning er Edith, en henrivende ung Pige, hvis Skønhed allerede har sat den mandlige Del af Badestedet i Flamme.

Vore to Venner, Aage og Max, undgaar heller ikke deres Skæbne.

Aldrig saa snart har Edith set paa dem med sine store straalende Øjne, før de begge to er skudt i hende til op over begge Øren, men medens hun nærmest betragter den lille overskaarne Max som et komisk Nummer, faar hendes lille Hjerte Grundskudet, efterhaanden som hun lærer Aage nærmere at kende.

Max, der er dybt fortvivlet over at være tllisidesat, gør sig alle mulige og umulige Anstrengelser for at behage hende og være galant og opmærksom mod hende, men i sin Iver kommer han desværre altid galt afsted, saa hans Galanteri falder mindre heldigt ud. Desuden vil Skæbnen, der ofte kan være saa lunefuld, at hans Planer og Veje stadig krydses af Badestedets Skræk, en halvgammel Lærerinde, Frk. Recyle, der nærmest minder om en Mellemtung mellem et Fugleskræmsel og en Signalmast, og den arme Max er tilsidst ved at gaa ud af sit gode Skind.

Endelig tror han at have fundet en genial Udvej til at arrangere et Stævnemøde med den elskede Edith, men i Stedet for dumper han som sædvanlig i Armene paa den gale Lærerinde.

Rædselsslagen flygter han ned til Stranden, men desværre kun for at komme tidsnok til at høre Aage fri til Edith og se hende svare med et glødende Kys.

Da forstaar han, at alt Haab er ude for ham. Med et bittersødt Smil ønsker han dem til Lykke, og vender saa trist i Hu hjem til Studeringerne og den lille Trøsterinde, han sagtens har derhjemme.

Bad Gastein.

Hvor Luft og Vand bringer Sundhed.

Den smukke »Gasteiner-Aache« er det, der først og fremmest har skabt det Ry, som det berømte Bade- og Kursted »Ga-

stein« nyder Europa over. Den Strøm af Fremmede, der hvert Aar drager dertil, kommer der ikke alene for at frekventere Badene, men kan hælde nok saa meget for at nyde den storslaaede Natur og de vidunderskønne Landskabsbilleder, der rulles op for Beskueren, hvorhen han end vender Øjet.

Skønnest vil man vel nok finde de mangfoldige Vandfald, der vælter sig ned over Gasteiner-Aachens Ryg, og blandt hvilke et enkelt, »Slørvandfaldet«, har vundet Verdensberømmelse paa Grund af sine ejendommelige Formationer og sin storslaaede Vælde.

Mexikanerens Hævn.

Et Drama fra Grænsen mellem Mexiko og Fristaterne.

Krigsbavnen er tændt over Landet derude ved Grænsen, hvor Freden selv er en evig Urotilstand, der kræver, at der kun soves med det ene Øje, og at Revolveren altid ligger løs i Baglommen.

I en lille Hytte nede ved Floden sidder en gammel Kvinde med sine Minder og sine Drømme og sine Længsler. Sønnen — den eneste, hun har, maatte afsted, da Fædrelandet kaldte. Han kæmpede mellem Unionens blaatrøjede Soldater, og hun ved, at hans Liv hver Dag, hver Time er i Fare, modig og dumdristig, som han altid har været. Hendes Tanker følger ham paa hans Veje, saavidt de formaar det, mens hun sidder her, træt efter Dagens Slid og Møje.

Ude i Køkkenet pusler en ung Pige ved Husgerning. Det er Rose — Toms Kæreste, som han fik til at flytte ind hos Moderen, den Gang han selv maatte drage afsted. Hendes kærlige Hænder og hendes glade Humør — der sagtens nok er en Smule kunstigt, fordi ogsaa hun lider ved Tanken paa ham, der er borte — holder Modet oppe hos den Gamle. Og det gik vel nok alt sammen, kom blot ikke til alle de andre Sorger, Bekymringen for den Forpagtningsafgift, de skal af med, og som de ikke ser Udvej til at skaffe.

Hyttens Ejer, den stenrige amerikanske »Landlord«, Sennor Lopez, har allerede flere Gange aflagt Besøg i Hytten og brutalt overfuset de to værgeløse Kvinder, fordi Pengene ikke er bleven betalt. Nu paa denne stille, fredelige Aften kommer han igen, fylder paany Stuen med sin raa Larm og sine Skældsord, samtidig med at han, ved sin nærgaaende Optræden overfor den unge Pige sætter baade hende og den Gamle i den dødeligste Rædsel.

Da aabnes Hyttens Dør pludselig. Og ind træder Tom Harvey — den hjemvendte Søn. I et Nu har han overset Situationen, og mange Sekunder varer det ikke før han har taget sit Parti. Hans Jærnnæver falder i Nakken paa Slynglen, og hans Støvlehæl følger ham saa hastigt til Dørs, at han bliver liggende en Stund udenfor paa Jorden, før han kommer til sig selv igen.

Men en Mexikaner taaler ingen Forsmædelse. Sennor Lopez er som sine øvrige Landsmænd. Og han sværger en dyr Ed paa at hævne sig.

Allerede den næste Nat kommer han for at fuldbyrde sin Hævn. Han vil have Tom Harveys Liv — saa kan han, den rige Mand, vel altid tale sig tilrette med de to Kvinder bagefter.

Men Tom har ventet ham.

Og da Lopez kommer til Hytten med den Flok Banditter, han altid har ved Haanden til sine lyssky Ekspeditioner — da

staar Tom bag Hyttens Vinduesskodde, rede med sin Riffel og sin Revolver til at tage Kampen op. Og skønt ene mod de mange, klarer han sig, saavidt at han da formaar at holde Banditterne paa Afstand. Hvert af hans Skud træffer sin Mand, og tilsidst vover ingen af dem derude at nærme sig Huset mere.

Men Kampen er jo i det lange Løb for ulige. Og Tom Harvey forstaar, at han tilsidst maa bukke under, om der da ikke sker et Mirakel, der kan bringe Frelse.

Men dette Mirakel kommer. Og det er Rose, det lille kække Pigebarn, der bringer det.

Hun klatrer op gennem Kaminen og medens Skurkene derudenfor er optaget af at passe paa Tom og hans Riffelkugler, lykkes det hende at slippe ud paa Taget og klatre ned paa Jorden. Lydløst sniger hun sig bort, ind i Krattet, hvor Banditternes Heste staar tøjrede. Hun faar en af dem løst, svinger sig i Sadlen og jager afsted, bort for at hente Hjælp.

Og hun faar Hjælpen hos Toms gamle Kammerater.

Et Par Timer efter, at hun er redet bort, lyder der Hovslag af mange Heste paa Vejen ned til Hytten. Det er Blaa-jakkerne, der kommer. Banditterne flygter med Sennor Lopez i Spidsen, belært ved et Par velrettede Kugler, om at de ikke tiere skal forsøge Vold eller Overfald mod Hytten ved Floden.

Naar der flyttes i Utide - !

Dagen før Huslejen skal betales.

Mr. Lemke hører til de løse Eksistenser, der ligervis som Ørkenens Nomader ikke har nogen fast Bopæl, men drager hid og did som Tilfældet, eller vel rettere Portemonnæens mere eller mindre slunkne Tilstand, dikterer ham det.

Det er kort sagt en Bohémetilværelse, Mr. Lemke fører — en lidt ureglementeret, men netop derfor saare afvekslende Tilværelse.

Da vi gør hans Bekendtskab paa denne Film, har Skæbnen alvorligt fat i Fyren. Han sidder oppe paa sin fattige Hybel, stirrende mørkt frem for sig, som kun et Menneske kan stirre, der véd, at hans Husleje er forfalden til Betaling næste Morgen ved Solopgang, og ikke ser, hverken Vej eller Sti til at skaffe blot en Brøkdæl af de nødvendige Penge. Mr. Lemke er fortvivlet. Men idéforladt er han ikke —!

Han benytter Nattens Stilhed og Mørke til et Forsøg paa at bringe alle sine Ejendele ud af Huset og saaledes slippe bort fra sine trykkende Forpligtelser.

Ak — han har ganske glemt den aarvaagne Portner, der som en Bindehund ligger paa Lur i sit Lukaf nede ved Husets eneste Udgang. Mr. Lemke bliver fanget som en Mus i en Fælde, og det lykkes ham først efter en fortvivlet Kamp at forcere Udgangen og komme ud af Huset med sit Habengut.

Og da han er ude — da begynder egentlig først hans Kvaler. De forskellige Befordringsmidler, som han vil benytte til Transporten af sine Møbler, viser sig nemlig mere eller mindre ubrugelige og skrøbelige. Det brister altsammen mellem Hænderne paa ham, og den arme Lejesnyder ender tilsidst med hele Skramlet i en Flods vaade Favn.

S O M M E R F L I R T .

De to Brødre Aage og Max Holm, har besluttet sig til at slaa sig ned ved et Badested, kun for en 14 Dages Tid, og i den Anledning sætter de Huset paa den anden Ende, inden de kommer vel afsted. Ladet med godt Humør og gode Fortsætter ankommer de til et smukt og billigt Badested, hvor de straks dumper ned i en Kreds af glade Mennesker. Badestedets ukronede Dronning er Edith, en henrivende ung Pige, hvis Skønhed allerede har sat den mandlige Del af Badestedet i Flammer. Vore to Venner Aage og Max, undgaar heller ikke deres Skæbne. Aldrig saa snart har Edith set paa dem med sine store, straalende Øjne, før de begge to er skudt i hende til op over begge Øren, men medens hun nærmest betragter den lille overskaarne Max som et komisk Nummer, og faar hendes lille Hjerter Grundskuldet, efterhaanden og efter haanden som hun lærer Aage nærmere at kende. Max, der er dybt fortvivlet over at blive tilsidesat, gør sig alle mulige og umulige Anstrengelser for at behage hende og være galant og opmærksom mod hende, men i sin Iver kommer han desværre altid galt afsted, saa hans Galanteri falder mindre heldigt ud. Besuden vil Skønnen, der ofte kan være saa lunefuld, at hans Planer og Veje stadigt krydses af Badestedets Skræk, en halvgammel Lærerinde. Erk. Recyle, der nærmest minder om en ~~Mmm~~ Mellemting mellem et Fugleskræmsel og en Signalmaste, og den arme Max er tilsidst ved at gaa ud af sit gode Skind. Endelig tror han at have fundet en genial Udvej til at arrangere et Stævne med den elskede Edith, men istedetfor dumper han som sædvanlig i Armene paa den gale Lærerinde. Rædselsslagen flygter han ned til Stranden men desværre kun for at komme tidsnok til at høre Aage fri til Edith og se hende svære med et glødende Kys. Da forstaar han, at alt Haab er ude for ham. Med et bittersødt Smil ønsker han dem til Lykke, og vender saa trist i Hu hjem til Studeringerne og den lille Trøsterinde, han sagtens har derhjemme.

- - - - - 0 0 0 0 - - - - -

A/s NORDISK FILMS-KOMPAGNI KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOW.

BERLIN S. W. 48.
FRIEDRICHSTRASSE 13.
Telephone Amt IV 10191.
Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

S O M M E R F L I R T.

Die beiden Brüder Aage und Max Holm haben beschlossen, auf ungefähr 14 Tage nach einem Badeort zu gehen, und aus diesem Anlass drehen sie das ganze Haus um, bevor sie fort kommen. Mit gutem Humor und guten Vorsätzen geladen, kommen sie in einem Kleinen billigen Badeort an mitten hinein in einem Kreis froher Menschen. Des Badeortes ungekrönte Königin ist Edith, ein entzückendes junges Mädchen, dessen Schönheit den männlichen Teil der Badegäste bereits in Feuer versetzt hat. Unsere Freunde Aage und Max entgehen ebenso wenig ihrem Geschick. Kaum hat Edith sie mit ihren grossen strahlenden Augen angeblickt, als die beiden bis über die Ohren in sie verliebt sind. Aber während sie den kleinen, untersetzten Max als eine komische Nummer ansieht, wird ihr Herzchen ernstlich gefährdet, als sie Aage näher kennen lernt. Max, ganz verzweifelt darüber, dass Edith ihn zurücksetzt, macht alle möglichen und unmöglichen Anstrengungen, um ihr zu gefallen, und galant und aufmerksam gegen sie zu sein, aber im Eifer des Gefechtes hat er immer Pech, und seine Bemühungen fallen nicht sehr günstig aus. Ausserdem will es der Zufall, der ja so oft voller Launen steckt, dass der Schreck des Badeortes, eine ältliche Lehrerin, Fräulein R. fortwährend seine Pläne kreuzt. Überall kommt sie die einem Mittelding zwischen einer Vogelscheuche und einer Signalstange ähnlich sieht, ihm dazwischen, und Max möchte aus Verzweiflung darüber rein aus der Haut fahren. Endlich glaubt er auf eine geniale Idee gekommen zu sein, wie sich ein Rendez-vous mit der geliebten Edith arrangieren liesse; aber wie gewöhnlich fällt er wieder der verrückten Lehrerin in die Arme. Starr vor Schreck flüchtet er zum Strand hinunter, und muss gerade dazu kommen, wie Aage um das geliebte Mädchen anhält, und muss es mit ansehen, wie Edith mit einem heissen Kuss darauf antwortet. Da begreift Max, dass es für ihn keine Hoffnung mehr gibt. Mit einem bittersüssen Lächeln gratuliert er ihnen, und reist dann eiligst nach Hause zu seinen Studien und der kleinen Trösterin, die dort wohl seiner harret.

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI**

KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.

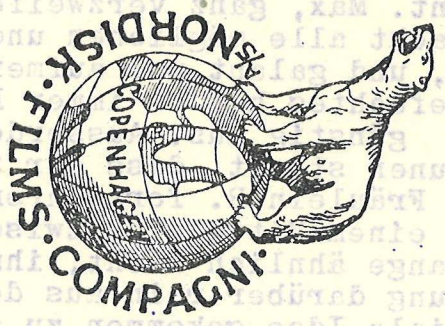
NEW YORK. MOSCOW.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

3223

Naar Hjertet staar i Brand.

Dansk Lystspil.

I Hovedrollerne: d'Herrer *Fr. Buch* og *Carl Alstrup*.

De to Brødre, Aage og Max Holm, har besluttet sig til at slaa sig ned ved et Badested, kun for en 14 Dages Tid, og i den Anledning sætter de Huset paa den anden Ende, inden de kommer vel afsted.

Ladet med godt Humør og gode Forsætter ankommer de til et smukt og billigt Badested, hvor de straks dumper ned i en Kreds af glade Mennesker.

Badstedets ukronede Dronning er Edith, en henrivende ung Pige, hvis Skønhed allerede har sat den mandlige Del af Badestedet i Flamme.

Vore to Venner, Aage og Max, undgaar heller ikke deres Skæbne.

Aldrig saa snart har Edith set paa dem med sine store straalende Øjne, før de begge to er skudt i hende til op over begge Øren, men medens hun nærmest betragter den lille overskaarne Max som et komisk Nummer, faar hendes lille Hjerte Grundskudet, efterhaanden som hun lærer Aage nærmere at kende.

Max, der er dybt fortvivlet over at være tlisidesat, gør sig alle mulige og umulige Anstrengelser for at behage hende og være galant og opmærksom mod hende, men i sin Iver kommer han desværre altid galt afsted, saa hans Galanteri falder mindre heldigt ud. Desuden vil Skæbnen, der ofte kan være saa lunefuld, at hans Planer og Veje stadig krydses af Badstedets Skræk, en halvgammel Lærerinde, Frk. Recyle, der nærmest minder om en Mellemting mellem et Fugleskræmsel og en Signalmast, og den arme Max er tilsidst ved at gaa ud af sit gode Skind.

Endelig tror han at have fundet en genial Udvej til at arrangere et Stævnemøde med den elskede Edith, men i Stedet for dumper han som sædvanlig i Armene paa den gale Lærerinde.

Rædselsslagen flygter han ned til Stranden, men desværre kun for at komme tidsnok til at høre Aage fri til Edith og se hende svare med et glødende Kys.

Da forstaar han, at alt Haab er ude for ham. Med et bitersødt Smil ønsker han dem til Lykke, og vender saa trist i Hu hjem til Studeringerne og den lille Trøsterinde, han sagtens har derhjemme.

Bad Gastein.

Hvor Luft og Vand bringer Sundhed.

Den smukke »Gasteiner-Aache« er det, der først og fremmest har skabt det Ry, som det berømte Bade- og Kursted »Ga-

A FATAL LIE.

This is one of the finest and most striking picture plays ever released by the Nordisk Films Company, essentially English in its production.

William Wells, a rising young doctor, is engaged to be married to Erna, a capricious woman. The two are resting one early morning at a wayside hostel after having enjoyed a sharp canter over the common near by. As it happens, Alfred de Stein, a lieutenant in the army, is also out exercising his steed, and seeing his friend Willy, pulls up and is introduced to Erna. The three ride some distance together. Later in the day, the doctor and his *fiancee* receive an invitation to attend a reception given by Mr. Hother, a well-known banker. Alfred also is invited to the reception. The two friends agree to meet at the "at home."

The time set for the party at Mr. Hother's residence draws near, and both Willy and his *fiancee* are ready dressed, when a poor woman makes her way to the surgery and supplicates the doctor to go to her little child, who is in the throes of agony. Willy asks his maid to ring up Erna and tell her that he will not keep her waiting long, and off he goes with the woman. Erna thinks she has been slighted, and accepts the inevitable with very bad grace. Willy finds the child in a very bad way, and after prescribing for him, leaves the address of Mr. Hother with the mother in case the child should take a bad turn. He then hurries to Erna, whom he escorts to the banker's. At the festival, while the doctor's attention is being monopolised by his many friends, Erna and Alfred stroll off together, and the former tries to cast a spell over her companion. Meanwhile, the doctor hears that the child that he has but recently left has grown worse, and that his presence at his patient's bedside is imperative. Taking leave of Erna, he goes to the woman's house, and seeing that the boy is in an extremely bad way, writes to Erna to the effect that he will not be able to get back in time, but that his friend Alfred will see her home.

The pair bid their host and hostess good-bye, and set out for the girl's home. During the walk, Erna uses all her wiles to captivate Alfred, and outside the door of her residence, mistaking politeness for infatuation, she flings her arms around his neck. Astounded at the turn affairs have taken, Alfred tears himself away while he listens to the declaration of passion. Having no love for the woman, he spurns her appeal, and raising his hat, leaves her. Erna swears revenge on the man who has humiliated her in such a manner, and in the privacy of her own room, indites a letter to her acknowledged *fiancee*, Willy, to the effect that his friend, whom she had always thought to be an honourable man, has been making love to her in his, the doctor's, absence. Willy is horrified at this assertion of his chum's dishonour, and donning hat and coat, makes his way to Alfred's rooms, where he finds the lieutenant and a number of brother officers practising sword play. Willy accuses his friend of conduct unbecoming to a gentleman, and an officer Alfred is about to explain matters when he understands that although the pain of knowing a friend false is bad, that of having a sweetheart's disgrace exposed is far worse, and in his generosity, he is willing to take the dishonour upon himself. When further taxed, he remains mute, and the doctor, taking silence for assent, slaps his face. A duel is arranged. The following day, Erna receives a letter from Alfred in which he says, "It would have served you right if I had spoken, but for my friend's sake, I refrained." This fills her with a foreboding of evil, and she rings up the doctor's residence. There she is informed by the maid that her lover has gone out. Fully convinced that the two men are going to fight, Erna rushes to Albert's apartments, and verifies her suspicions. She pleads with the servant to tell her where the duel is to be held. She is successful, and chartering a motor car, makes for the duelling ground. Meanwhile the two men have arrived at the appointed spot and the preparations and preliminaries over, are standing, ten paces apart, ready for the signal to fire. The doctor is a poor shot, while Alfred rarely misses his mark. The lieutenant, however, decides to miss his friend, and is himself wounded. As he falls, Erna comes upon the scene, and frightened at the mischief she has wrought, she sobs out a confession. Willy turns from her in disgust, but Alfred, when the two visit him in hospital, is enabled to effect a reconciliation.

Length 2,982 feet.

A Summer Flirtation.

A rattling good comedy.

Robert and Willy leave town for a holiday by the briny, and at the hotel, both fall in love with the same girl. Robert, however, is successful, although Willy believes the girl will fall a victim to his blandishments. The two friends are constantly running up against each other in their endeavours to please the girl. Robert always comes off best. Meanwhile, there is stopping at the hotel an old and scraggy maiden, who has fixed her eye upon poor tubby, Willy, and she, time after time, calls him off to do little jobs for her, during which Robert and Edith go off by themselves. The climax comes, however, when Willy writes a letter to Edith asking her to meet him, and if she is willing, to drop her handkerchief at tea. The girl reads this and then conveys it to the old girl. She believes it to be meant for her, and drops her piece of cambric two or three times right under Willy's nose. Edith also lets her handkerchief fall. Willy is at the appointed place waiting for his lady love, when up comes the old dear, who lavishes caresses upon him. He bolts, and manages to get clear away, only to come across Robert and Edith kissing in the shade of a boat. He throws a coil of rope at them in disgust and goes off. Later that evening, however, he gives an unwilling consent to Robert's engagement.

Length 1,010 feet.

Announcement Slides for these films can be obtained from the
Tyler Apparatus Co., 11, Charing Cross Road, or direct from us.